

KORIGENDÁ**Dodatok**

(2016/C 127/09)

Oznámenie Komisie o spolupráci medzi Komisiou a súdmi členských štátov EÚ pri uplatňovaní článkov 81 a 82 Zmluvy o ES sa pokladá za súčasť Mimoriadneho vydania Úradného vestníka Európskej únie v slovenskom jazyku, kapitoly 8/zv. 3

Oznámenie Komisie o spolupráci medzi Komisiou a súdmi členských štátov EÚ pri uplatňovaní článkov 81 a 82 Zmluvy o ES

(2004/C 101/04)

(Text s významom pre EHP)

I. ROZSAH PÔSOBNOSTI OZNÁMENIA

1. Toto oznámenie sa zaoberá spolupracou medzi Komisiou a súdmi členských štátov EÚ, ak súdy členských štátov uplatňujú článok 81 a 82 Zmluvy o ES. Na účely tohto oznámenia „súdmi členských štátov EÚ“ (ďalej len „vnútroštátne súdy“) sú tie súdy členského štátu EÚ, ktoré môžu uplatniť články 81 a 82 Zmluvy o ES a ktoré sú oprávnené klásť predbežnú otázku Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev v súlade s článkom 234 Zmluvy o ES ⁽¹⁾.
2. Vnútroštátne súdy môžu byť vyzvané, aby uplatnili články 81 alebo 82 Zmluvy o ES v súdnych sporoch medzi súkromnými stranami, napríklad v žalobách týkajúcich sa zmlúv alebo v žalobách o náhradu škody. Môžu pôsobiť aj ako orgán presadzovania pravidiel alebo ako súd pre preskúmanie. Vnútroštátny súd môže byť určený aj ako orgán členského štátu pre hospodársku súťaž (ďalej len „vnútroštátny orgán pre hospodársku súťaž“) podľa článku 35 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1/2003 (ďalej len „nariadenie“) ⁽²⁾. V tom prípade sa na spoluprácu medzi vnútroštátnymi súdmi a Komisiou nevzťahuje len toto oznámenie, ale aj oznámenie o spolupráci v rámci siete orgánov pre hospodársku súťaž ⁽³⁾.

II. UPLATŇOVANIE PREDPISOV ES V OBLASTI HOSPODÁRSKEJ SÚŤAŽE VNÚTROŠTÁTNYMI SÚDMI**A. PRÁVOMOC VNÚTROŠTÁTNYCH SÚDOV UPLATŇOVAŤ PREDPISY ES V OBLASTI HOSPODÁRSKEJ SÚŤAŽE**

3. Ak vnútroštátne súdy majú právomoc riešiť prípad ⁽⁴⁾, majú právo uplatňovať články 81 a 82 ES ⁽⁵⁾. Treba ďalej pripomenúť, že články 81 a 82 ES sú dôležité z hľadiska verejného poriadku a pre splnenie úloh zverených Spoločenstvu, najmä pre fungovanie vnútorného trhu ⁽⁶⁾. Podľa Súdného dvora platí: ak z dôvodu vnútroštátnych právnych predpisov musia vnútroštátne súdy z úradnej povinnosti uplatniť právne otázky založené na záväzných vnútroštátnych predpisoch, ktoré neboli uplatnené stranami, táto povinnosť existuje, aj keď sa týkajú záväzných predpisov Spoločenstva, napríklad predpisov ES v oblasti hospodárskej súťaže. Rovnaká situácia je v prípade, ak vnútroštátne právo prenáša na vnútroštátne súdy kompetenciu uplatňovať z úradnej povinnosti záväzné právne predpisy: vnútroštátne súdy musia uplatňovať pravidlá hospodárskej súťaže ES, aj keď strana, ktorá má právo na uplatnenie týchto ustanovení, ich neuplatnila, ak vnútroštátne právo povoľuje takéto uplatnenie vnútroštátnym súdom. Právo Spoločenstva však nevyžaduje, aby vnútroštátne súdy uplatnili z úradnej povinnosti otázku týkajúcu sa porušenia ustanovení práva Spoločenstva, ak by ich skúmanie tejto otázky nútilo opustiť pasívnu úlohu, ktorú majú určenú, prekročením hraníc sporu stanovených samotnými stranami a uplatnením iných faktov a okolností ako tie, na ktorých strana, ktorá má záujem o uplatnenie týchto ustanovení, zakladá svoj nárok ⁽⁷⁾.
4. Vnútroštátne súdy môžu byť v závislosti od funkcií, ktoré sú im pridelené podľa vnútroštátneho práva, vyzvané, aby uplatňovali články 81 a 82 Zmluvy o ES v správnom, občianskom alebo trestnom konaní ⁽⁸⁾. Najmä ak fyzická alebo právnická osoba žiada, aby vnútroštátny súd chránil jej individuálne práva, vnútroštátne súdy hrajú osobitnú úlohu pri presadzovaní uplatňovania článkov 81 a 82 Zmluvy o ES, ktorá je odlišná od presadzovania vo verejnom záujme Komisiou alebo vnútroštátnymi orgánmi pre hospodársku súťaž ⁽⁹⁾. Vnútroštátne súdy môžu v skutočnosti uplatniť články 81 a 82 Zmluvy o ES stanovením neplatnosti zmluvy alebo rozhodnutím o náhrade škody.
5. Vnútroštátne súdy môžu uplatňovať články 81 a 82 Zmluvy o ES bez toho, aby museli súbežne uplatňovať vnútroštátne právo v oblasti hospodárskej súťaže. Ak však vnútroštátny súd uplatní vnútroštátne právo v oblasti hospodárskej súťaže na dohody, rozhodnutia združení podnikov alebo na zosúladené postupy, ktoré môžu mať vplyv na obchod medzi členskými štátmi v zmysle článku 81 ods. 1 Zmluvy o ES ⁽¹⁰⁾, alebo na akékoľvek zneužitie zakázané článkom 82 Zmluvy o ES, musí na tieto dohody, rozhodnutia alebo postupy uplatniť aj pravidlá hospodárskej súťaže ES ⁽¹¹⁾.

6. Nariadenie neopravňuje vnútroštátne súdy uplatňovať len právo ES v oblasti hospodárskej súťaže. Súbežné uplatňovanie vnútroštátneho práva v oblasti hospodárskej súťaže na dohody, rozhodnutia združení podnikov a zosúladené postupy, ktoré majú vplyv na obchod medzi členskými štátmi, nesmú viesť k odlišnému výsledku od výsledku práva ES v oblasti hospodárskej súťaže. V článku 3 ods. 2 nariadenia sa stanovuje, že dohody, rozhodnutia alebo zosúladené postupy, ktoré neporušujú článok 81 ods. 1 Zmluvy o ES alebo ktoré spĺňajú podmienky článku 81 ods. 3 Zmluvy o ES, nemožno zakázať podľa vnútroštátneho práva v oblasti hospodárskej súťaže⁽¹²⁾. Na druhej strane Súdny dvor nariadil, že dohody, rozhodnutia alebo zosúladené postupy, ktoré sú v rozpore s článkom 81 ods. 1 a nespĺňajú podmienky uvedené v článku 81 ods. 3 Zmluvy o ES, nemožno potvrdiť podľa vnútroštátneho práva⁽¹³⁾. Pokiaľ ide o súbežné uplatňovanie vnútroštátneho práva v oblasti hospodárskej súťaže a článku 82 Zmluvy o ES v prípade jednostranného konania podnikov, článok 3 nariadenia nestanovuje podobnú povinnosť konvergencie. V prípade sporných ustanovení však všeobecná zásada prednosti práva Spoločenstva vyžaduje, aby vnútroštátne súdy neuplatňovali žiadne ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré je v rozpore s predpisom Spoločenstva, bez ohľadu na to, či ustanovenie vnútroštátneho práva bolo prijaté pred predpisom Spoločenstva, alebo po ňom⁽¹⁴⁾.
7. Okrem uplatňovania článkov 81 a 82 Zmluvy o ES sú vnútroštátne súdy kompetentné uplatňovať aj akty prijaté inštitúciami EÚ v súlade so Zmluvou o ES alebo v súlade s opatreniami prijatými na nadobudnutie platnosti zmluvy, ak tieto akty majú priamu platnosť. Vnútroštátne súdy môžu byť preto povinné presadzovať vykonávanie rozhodnutí⁽¹⁴⁾ alebo nariadení Komisie, uplatňujúc článok 81 ods. 3 Zmluvy o ES na niektoré kategórie dohôd, rozhodnutí alebo zosúladených postupov. Vnútroštátne súdy konajú pri uplatňovaní týchto predpisov ES v oblasti hospodárskej súťaže v súlade s rámcom práva Spoločenstva, a preto sú povinné dodržiavať všeobecné zásady práva Spoločenstva⁽¹⁴⁾.
8. Uplatňovanie článkov 81 a 82 Zmluvy o ES vnútroštátnymi súdmi často závisí od zložitých ekonomických a právnych hodnotení⁽¹⁴⁾. Vnútroštátne súdy sú pri uplatňovaní predpisov ES v oblasti hospodárskej súťaže viazané judikatúrou súdov Spoločenstva, ako aj nariadeniami Komisie uplatňujúcimi článok 81 ods. 3 Zmluvy o ES na určité kategórie dohôd, rozhodnutí alebo zosúladených postupov⁽¹⁴⁾. Uplatnenie článkov 81 a 82 Zmluvy o ES Komisiou ďalej zaväzuje v konkrétnej veci vnútroštátne súdy pri uplatňovaní pravidiel hospodárskej súťaže ES v tej istej veci súbežne s Komisiou alebo po nej⁽¹⁴⁾. V neposlednom rade a bez toho, aby tým bola dotknutá konečná interpretácia Zmluvy o ES Súdnym dvorom, vnútroštátne súdy môžu hľadať usmernenie v nariadeniach a rozhodnutiach Komisie, ktoré obsahujú analogické prvky s vecou, ktorú riešia, ako aj v oznámeniach a usmereniach Komisie týkajúcich sa uplatňovania článkov 81 a 82 Zmluvy o ES⁽¹⁴⁾ a vo výročnej správe o politike hospodárskej súťaže⁽¹⁴⁾.

B. PROCESNÉ ASPEKTY UPLATŇOVANIA PRAVIDIEL HOSPODÁRSKEJ SÚŤAŽE ES VNÚTROŠTÁTNYMI SÚDMI

9. Procesné požiadavky presadzovania uplatňovania pravidiel hospodárskej súťaže ES vnútroštátnymi súdmi a sankcie, ktoré možno uložiť v prípade porušenia týchto požiadaviek, sú vo veľkej miere upravené vnútroštátnym právom. V určitej miere však právo Spoločenstva určuje aj podmienky, za akých sa presadzuje dodržiavanie pravidiel ES v oblasti hospodárskej súťaže. Dané ustanovenia práva Spoločenstva môžu stanoviť právo vnútroštátnych súdov využiť niektoré nástroje, napr. požiadať o stanovisko Komisie v otázkach týkajúcich sa uplatňovania predpisov ES v oblasti hospodárskej súťaže⁽¹⁴⁾, alebo môžu tvoriť pravidlá, ktoré majú záväzný vplyv na konania na týchto súdoch, napr. povolením, aby Komisia a vnútroštátne orgány pre hospodársku súťaž predkladali písomné pripomienky⁽¹⁴⁾. Tieto ustanovenia práva Spoločenstva majú prednosť pred vnútroštátnymi predpismi. Vnútroštátne súdy nesmú preto uplatňovať vnútroštátne predpisy, ktoré by v prípade uplatnenia boli v rozpore s ustanoveniami práva Spoločenstva. Ak sú tieto ustanovenia práva Spoločenstva priamo uplatniteľné, predstavujú priamy zdroj práv a povinností pre všetky subjekty, ktoré sú nimi dotknuté, a musia sa neobmedzene a jednotne uplatňovať vo všetkých členských štátoch od dátumu ich nadobudnutia účinnosti⁽¹⁴⁾.
10. Ak neexistujú ustanovenia práva Spoločenstva o postupoch a sankciách týkajúcich sa presadzovania predpisov ES v oblasti hospodárskej súťaže vnútroštátnymi súdmi, vnútroštátne súdy uplatňujú vnútroštátne procesné právo, a ak sú na to kompetentné, ukladajú sankcie stanovené vo vnútroštátnom práve. Uplatňovanie týchto vnútroštátnych ustanovení však musí byť zlučiteľné so všeobecnými zásadami práva Spoločenstva. V tomto ohľade je užitočné pripomenúť si judikatúru Súdného dvora, podľa ktorej:
 - a) ak nastane porušenie práva Spoločenstva, vnútroštátne právo musí stanoviť sankcie, ktoré sú účinné, primerané a odrádzajúce⁽¹⁴⁾;
 - b) ak porušenie práva Spoločenstva spôsobí ujmu fyzickej osobe, táto osoba by mala byť za určitých podmienok schopná požiadať vnútroštátny súd o náhradu škody⁽¹⁴⁾;
 - c) predpisy upravujúce postupy a sankcie, ktoré vnútroštátne súdy uplatňujú na presadzovanie práva Spoločenstva:
 - nesmú byť také, aby toto presadzovanie bolo príliš náročné alebo prakticky nemožné (zásada účinnosti)⁽¹⁴⁾, a
 - nesmú byť menej priaznivé ako predpisy uplatňované na presadzovanie rovnocenného vnútroštátneho práva (zásada rovnocennosti)⁽¹⁴⁾.

Na základe zásady prednosti práva Spoločenstva nesmie vnútroštátny súd uplatniť vnútroštátne predpisy, ktoré nie sú zlučiteľné s týmito zásadami.

C. SÚBEŽNÉ ALEBO NÁSLEDNÉ UPLATŇOVANIE PRAVIDIEL HOSPODÁRSKEJ SÚŤAŽE ES KOMISIOU A VNÚTROŠTÁTNYMI SÚDMI

11. Vnútroštatný súd môže uplatňovať právne predpisy ES v oblasti hospodárskej súťaže na dohodu, rozhodnutie, zosúladené postupy alebo jednostranné konanie podnikov s vplyvom na obchod medzi členskými štátmi v tom istom čase ako Komisia alebo následne za Komisiou⁽¹⁴⁾. V nasledujúcich bodoch sa opisujú niektoré povinnosti, ktoré musia vnútroštatné súdy v tejto situácii dodržiavať.
12. Ak vnútroštatný súd dospeje k rozhodnutiu skôr ako Komisia, musí zabrániť prijatiu rozhodnutia, ktoré by bolo v rozpore s rozhodnutím, ktoré má v úmysle prijať Komisia⁽¹⁴⁾. Vnútroštatný súd sa môže na tento účel opýtať Komisie, či začala konanie ohľadom týchto dohôd, rozhodnutí alebo postupov⁽¹⁴⁾, a ak áno, na pokrok v konaní a pravdepodobnosť rozhodnutia v tej veci⁽¹⁴⁾. Vnútroštatný súd môže z dôvodov právnej istoty zvážiť aj pozastavenie konania, kým Komisia nedospeje k rozhodnutiu⁽¹⁴⁾. Komisia sa zas bude snažiť udeliť prioritu veciam, v ktorých rozhodla začať konanie v zmysle článku 2 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 773/04 a ktoré sú predmetom vnútroštatného konania pozastaveného týmto spôsobom, najmä ak od nich závisí výsledok občianskoprávneho sporu. Ak však vnútroštatný súd nemôže odôvodnene pochybovať o rozhodnutí, ktoré má Komisia v úmysle prijať, alebo ak Komisia už rozhodla v podobnej veci, vnútroštatný súd môže rozhodnúť v ním riešenej veci v súlade s týmto rozhodnutím, ktoré má Komisia v úmysle prijať, alebo týmto skorším rozhodnutím, bez toho, aby bolo potrebné žiadať od Komisie uvedené informácie alebo čakať na rozhodnutie Komisie.
13. Ak Komisia dospeje k rozhodnutiu v konkrétnej veci riešenej na vnútroštatnom súde, vnútroštatný súd nemôže prijať rozhodnutie, ktoré by bolo v rozpore s rozhodnutím Komisie. Závazný účinok rozhodnutia Komisie samozrejme nemá vplyv na interpretáciu práva Spoločenstva Súdny dvorom. Z toho vyplýva, že ak má vnútroštatný súd pochybnosti o súlade rozhodnutia Komisie s právnymi predpismi, nemôže zabrániť záväznému účinku tohto rozhodnutia bez vynesenia rozhodnutia Súdny dvorom o opaku⁽¹⁴⁾. Ak má preto vnútroštatný súd v pláne prijať rozhodnutie, ktoré je v rozpore s rozhodnutím Komisie, musí postúpiť záležitosť Súdnemu dvoru na prejudiciálne konanie (článok 234 Zmluvy o ES). Súdny dvor potom rozhodne o zlučiteľnosti rozhodnutia Komisie s právom Spoločenstva. Ak je však rozhodnutie Komisie napadnuté na súdoch Spoločenstva podľa článku 230 Zmluvy o ES a výsledok sporu pred vnútroštatným súdom závisí od platnosti rozhodnutia Komisie, vnútroštatný súd by mal pozastaviť konanie až do konečného rozhodnutia vo veci žaloby o neplatnosť súdmi Spoločenstva, ak sa nedomnieva, že z hľadiska okolností daného prípadu je návrh na Súdny dvor na začatie prejudiciálneho konania o platnosti rozhodnutia Komisie odôvodnený⁽¹⁴⁾.
14. Ak vnútroštatný súd pozastaví konanie, napríklad ak čaká na rozhodnutie Komisie (situácia opísaná v bode 12 tohto oznámenia) alebo na konečné rozhodnutie súdmi Spoločenstva v žalobe o neplatnosť alebo v prejudiciálnom konaní (situácia opísaná v bode 13), je jeho povinnosťou preskúmať, či je potrebné nariadiť predbežné opatrenia s cieľom chrániť záujmy strán⁽¹⁴⁾.

III. SPOLUPRÁCA MEDZI KOMISIOU A VNÚTROŠTÁTNYMI SÚDMI

15. Zmluva o ES nevyžaduje výslovne inú spoluprácu medzi vnútroštatnými súdmi a Komisiou ako mechanizmus spolupráce medzi vnútroštatnými súdmi a Súdnym dvorom podľa článku 234 Zmluvy o ES. Súdny dvor Spoločenstva však podľa interpretácie článku 10 Zmluvy o ES, ktorý ukladá členským štátom povinnosť uľahčiť plnenie úloh Spoločenstva, dospeli k záveru, že toto ustanovenie Zmluvy ukladá európskym inštitúciám a členským štátom vzájomné povinnosti lojálnej spolupráce s cieľom dosiahnuť ciele Zmluvy o ES. Článok 10 Zmluvy o ES preto znamená, že Komisia musí pomáhať vnútroštatným súdom pri uplatňovaní práva Spoločenstva⁽¹⁴⁾. Rovnako vnútroštatné súdy môžu byť povinné pomáhať Komisii pri plnení jej úloh⁽¹⁴⁾.
16. Je tiež vhodné pripomenúť spoluprácu medzi vnútroštatnými súdmi a vnútroštatnými orgánmi, najmä vnútroštatnými orgánmi pre hospodársku súťaž pri uplatňovaní článkov 81 a 82 Zmluvy o ES. Hoci je spolupráca medzi týmito vnútroštatnými orgánmi upravená predovšetkým vnútroštatnými predpismi, článok 15 ods. 3 nariadenia stanovuje možnosť, aby vnútroštatné orgány pre hospodársku súťaž predkladali pripomienky vnútroštatným súdom ich členského štátu. Na toto predkladanie pripomienok sa primerane uplatňujú body 31 a 33 až 35 tohto oznámenia.

A. KOMISIA AKO AMICUS CURIAE

17. Na pomoc vnútroštatným súdom pri uplatňovaní predpisov ES v oblasti hospodárskej súťaže je Komisia odhodlaná pomáhať vnútroštatným súdom, ak považujú túto pomoc za potrebnú, aby boli schopné rozhodovať o veci. Článok 15 nariadenia sa týka najčastejších druhov takejto pomoci: zaslanie informácií (body 21 až 26) a stanovísk Komisie (body 27 až 30), v oboch prípadoch na žiadosť vnútroštatného súdu, a možnosť predloženia pripomienok Komisiou (body 31 až 35). Keďže nariadenie stanovuje tieto druhy pomoci, nemožno ich obmedziť žiadnou právnou úpravou členského štátu. Ak však neexistujú na tento účel procesné predpisy Spoločenstva, a ak sú potrebné na uľahčenie týchto foriem pomoci, členské štáty musia prijať vhodné procesné predpisy, ktoré umožnia vnútroštatným súdom aj Komisii využiť v plnej miere možnosti, ktoré nariadenie ponúka⁽¹⁴⁾.

18. Vnútroštátny súd môže zaslať žiadosť o pomoc písomne na adresu:

Európska komisia
Generálne riaditeľstvo pre hospodárska súťaž
B-1049 Brusel
Belgicko

alebo elektronicky na adresu comp-amicus@cec.eu.int

19. Treba pripomenúť, že nech spolupráca s vnútroštátnymi súdmi nadobudne akúkoľvek formu, Komisia bude rešpektovať nezávislosť vnútroštátnych súdov. V dôsledku toho pomoc, ktorú poskytuje Komisia, nezaväzuje vnútroštátny súd. Komisia musí tiež dodržiavať svoju povinnosť mlčanlivosti a chrániť svoje fungovanie a nezávislosť⁽¹⁴⁾. Komisia je pri plnení svojej povinnosti pomáhať vnútroštátnym súdom pri uplatňovaní predpisov ES v oblasti hospodárskej súťaže podľa článku 10 Zmluvy o ES odhodlaná zostať vo svojej pomoci neutrálna a objektívna. Pomoc Komisie vnútroštátnym súdom predstavuje v skutočnosti súčasť jej povinnosti obhajovať verejný záujem. Nemá preto úmysel slúžiť súkromným záujmom strán zapojených vo veci riešenej pred vnútroštátnym súdom. Komisia v dôsledku toho nevypocúva žiadnu zo strán, pokiaľ ide o jej pomoc vnútroštátnemu súdu. V prípade, ak bola Komisia kontaktovaná ktoroukoľvek zo strán vo veci prerokúvanej pred súdom v otázkach, ktoré boli prejednávané na vnútroštátnom súde, informuje o tom vnútroštátny súd nezávisle od toho, či sa tieto kontakty uskutočnili pred žiadosťou vnútroštátnemu súdu o spoluprácu alebo po nej.
20. Komisia uverejní stručný opis svojej spolupráce s vnútroštátnymi súdmi podľa tohto oznámenia vo svojej výročnej správe o politike hospodárskej súťaže. Môže tiež sprístupniť svoje stanoviská a pripomienky na svojom webovom sídle.

1. Povinnosť Komisie poskytnúť informácie vnútroštátnym súdom

21. Povinnosť Komisie pomáhať vnútroštátnym súdom pri uplatňovaní práva ES v oblasti hospodárskej súťaže je vyjadrené najmä v povinnosti Komisie poskytnúť vnútroštátnym súdom informácie, ktoré má. Vnútroštátny súd môže napríklad požiadať Komisiu o dokumenty, ktoré vlastní, alebo o informácie procesného charakteru, aby mohol zistiť, či sa určitá vec prerokúva v Komisii, či Komisia začala konanie alebo už zaujala stanovisko. Vnútroštátny súd sa môže tiež opýtať Komisie, kedy pravdepodobne prijme rozhodnutie, aby mohol rozhodnúť o podmienkach akéhokoľvek rozhodnutia o pozastavení konania, alebo či treba prijať predbežné opatrenia⁽¹⁴⁾.
22. Komisia sa bude na zabezpečenie účinnej spolupráce s vnútroštátnymi súdmi snažiť poskytnúť vnútroštátnemu súdu požadované informácie do jedného mesiaca od dátumu prijatia žiadosti. Ak Komisia musí požiadať vnútroštátny súd o ďalšie objasnenie jeho žiadosti, alebo ak Komisia musí konzultovať s osobami, ktorých sa zaslanie informácií priamo dotýka, toto obdobie začína od momentu, keď dostane požadované informácie.
23. Komisia musí pri poskytnutí informácií vnútroštátnym súdom rešpektovať záruky, ktoré fyzickým a právnickým osobám poskytuje článok 287 Zmluvy o ES⁽¹⁴⁾. Článok 287 Zmluvy o ES zakazuje členom, vedúcim pracovníkom a iným zamestnancom Komisie sprístupniť informácie, na ktoré sa vzťahuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo. Informácie, na ktoré sa vzťahuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo, môžu byť dôverné informácie, ako aj obchodné tajomstvá. Obchodné tajomstvá sú informácie, pri ktorých nielen ich sprístupnenie verejnosti, ale ich samotné zaslanie inej osobe ako osoba, ktorá poskytla informácie, by mohlo vážne poškodiť záujmy osoby, ktorá ich poskytla⁽¹⁴⁾.
24. Spoločné znenie článkov 10 a 287 Zmluvy o ES nevedie k absolútnemu zákazu Komisie poskytnúť informácie, na ktoré sa vzťahuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo, vnútroštátnym súdom. Judikatúra súdov Spoločenstva potvrdzuje, že povinnosť lojálnej spolupráce vyžaduje, aby Komisia poskytla vnútroštátnemu súdu akékoľvek informácie, o ktoré žiada, a to aj informácie, na ktoré sa vzťahuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo. Komisia však pri poskytovaní spolupráce vnútroštátnym súdom nesmie za žiadnych okolností porušiť záruky stanovené v článku 287 Zmluvy o ES.
25. Komisia preto predtým, ako poskytne vnútroštátnemu súdu informácie, na ktoré sa vzťahuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo, pripomenie súdu svoju povinnosť podľa práva Spoločenstva rešpektovať práva, ktoré článok 287 Zmluvy o ES poskytuje fyzickým a právnickým osobám, a opýta sa súdu, či môže a bude garantovať ochranu dôverných informácií a obchodných tajomstiev. Ak vnútroštátny súd nemôže poskytnúť takúto záruku, Komisia neposkytne vnútroštátnemu súdu informácie, na ktoré sa vzťahuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo⁽¹⁴⁾. Až keď vnútroštátny súd poskytne záruku, že bude chrániť dôverné informácie a obchodné tajomstvá, zašle Komisia požadované informácie, pričom označí tie časti, na ktoré sa vzťahuje povinnosť zachovávať služobné tajomstvo, a časti, na ktoré sa nevzťahuje a ktoré preto môžu byť sprístupnené.
26. Existujú ďalšie výnimky zo sprístupnenia informácií Komisiou vnútroštátnym súdom. Komisia môže najmä odmietnuť poskytnúť informácie vnútroštátnym súdom pre nerešpektovanie dôvodov súvisiacich s potrebou chrániť záujmy Spoločenstva alebo zabrániť akémukoľvek narušeniu jej fungovania a nezávislosti, napríklad ohrozením plnenia úloh, ktoré jej boli zverené⁽¹⁴⁾. Komisia preto neposkytne vnútroštátnym súdom informácie, ktoré dobrovoľne predložil žiadateľ o zhovievavosť, bez súhlasu tohto žiadateľa.

2. Žiadosť o stanovisko k otázkam týkajúcim sa uplatňovania pravidiel hospodárskej súťaže ES

27. Ak je vnútroštátny súd vyzvaný, aby uplatňoval pravidlá hospodárskej súťaže ES vo veci, ktorú rieši, môže najprv hľadať usmernenie v judikatúre súdov Spoločenstva alebo v nariadeniach, rozhodnutiach, oznámeniach a usmerneniach Komisie, ktorými sa uplatňujú články 81 a 82 Zmluvy o ES⁽¹⁴⁾. Ak tieto nástroje neposkytujú dostatočné usmernenie, vnútroštátny súd môže požiadať Komisiu o jej stanovisko k otázkam týkajúcim sa uplatňovania predpisov ES v oblasti hospodárskej súťaže. Vnútroštátny súd môže požiadať Komisiu o jej stanovisko v ekonomických, faktických a právnych záležitostiach⁽¹⁴⁾. To, samozrejme, nemá vplyv na možnosť alebo povinnosť vnútroštátneho súdu požiadať Súdny dvor o prejudiciálne konanie v súvislosti s výkladom alebo platnosťou práva Spoločenstva v súlade s článkom 234 Zmluvy o ES.
28. Aby mohla Komisia poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočné stanovisko, môže ho požiadať o ďalšie informácie⁽¹⁴⁾. Aby Komisia zabezpečila účinnú spoluprácu s vnútroštátnymi súdmi, bude sa snažiť poskytnúť vnútroštátnemu súdu požadované stanovisko do štyroch mesiacov od dátumu prijatia žiadosti. Ak Komisia požiadala vnútroštátny súd o ďalšie informácie, ktoré jej umožnia vypracovať stanovisko, toto obdobie začína plynúť od času prijatia týchto ďalších informácií.
29. Keď Komisia poskytuje vnútroštátnemu súdu svoje stanovisko, obmedzí sa na poskytnutie faktických informácií alebo ekonomického alebo právneho vysvetlenia, o ktoré požiadal, bez skúmania skutkovej podstaty veci prerokúvanej pred vnútroštátnym súdom. Stanovisko Komisie ďalej, na rozdiel od záväzného výkladu práva Spoločenstva súdmi Spoločenstva, právne nezaväzuje vnútroštátny súd.
30. Komisia v súlade s ustanoveniami bodu 19 tohto oznámenia nevypočuje strany pred tým, ako vypracuje stanovisko pre vnútroštátny súd. Vnútroštátny súd bude musieť pristupovať k stanovisku Komisie v súlade s príslušnými vnútroštátnymi procesnými predpismi, ktoré musia byť v súlade so všeobecnými zásadami práva Spoločenstva.

3. Podávanie pripomienok Komisie vnútroštátnemu súdu

31. Podľa článku 15 ods. 3 nariadenia vnútroštátne orgány pre hospodársku súťaž a Komisia môžu predkladať pripomienky k otázkam týkajúcim sa uplatňovania článkov 81 alebo 82 Zmluvy o ES vnútroštátnemu súdu, ktorý je vyzvaný uplatniť tieto ustanovenia. Nariadenie rozlišuje medzi písomnými pripomienkami, ktoré vnútroštátne orgány pre hospodársku súťaž a Komisia môžu predkladať z vlastnej iniciatívy, a ústnymi pripomienkami, ktoré sa môžu predkladať len so súhlasom vnútroštátneho súdu⁽¹⁴⁾.
32. Nariadenie stanovuje, že Komisia predkladá pripomienky, len ak to vyžaduje jednotné uplatňovanie článkov 81 alebo 82 Zmluvy o ES. Keďže toto je cieľ predkladaných pripomienok, Komisia ich obmedzí na ekonomickú a právnu analýzu faktov, ktoré sú podstatou veci riešenej vnútroštátnym súdom.
33. S cieľom umožniť Komisii predkladať užitočné pripomienky môžu byť vnútroštátne súdy požiadané, aby Komisii poskytli alebo zabezpečili zaslanie výtlačku všetkých dokumentov, ktoré sú potrebné na posúdenie veci. V súlade s článkom 15 ods. 3 druhým pododsekom nariadenia Komisia použije tieto dokumenty len na vypracovanie svojich pripomienok⁽¹⁴⁾.
34. Keďže nariadenie nestanovuje procesný rámec, na ktorého základe sa majú pripomienky predkladať, príslušný procesný rámec predstavujú procesné predpisy a postupy členských štátov. Ak členský štát ešte nestanovil príslušný procesný rámec, vnútroštátny súd musí určiť, ktoré procesné predpisy sú vhodné pre podávanie pripomienok vo veci, ktorú rieši.
35. Procesný rámec by mal dodržiavať zásady stanovené v bode 10 tohto oznámenia. To okrem iného znamená, že procesný rámec na podávanie pripomienok o otázkach týkajúcich sa uplatňovania článkov 81 alebo 82 Zmluvy o ES:
 - a) musí byť zlučiteľný so všeobecnými zásadami práva Spoločenstva, najmä so základnými právami strán zapojených vo veci;
 - b) nesmie byť taký, aby podávanie pripomienok bolo príliš náročné alebo prakticky nemožné (zásada účinnosti)⁽¹⁵⁾, a
 - c) nesmie byť taký, aby podávanie pripomienok bolo ťažšie ako podávanie pripomienok v súdnom konaní, v ktorom sa uplatňujú rovnocenné vnútroštátne právne predpisy (zásada rovnocennosti).

B. ULAHČOVANIE ÚLOHY KOMISIE PRI PRESADZOVANÍ PRAVIDIEL ES V OBLASTI HOSPODÁRSKEJ SÚŤAŽE VNÚTROŠTÁTNYMI SÚDAMI

36. Keďže povinnosť lojálnej spolupráce tiež znamená, že orgány členských štátov pomáhajú európskym inštitúciám s cieľom dosiahnuť ciele Zmluvy o ES⁽¹⁶⁾, nariadenie stanovuje tri príklady takejto pomoci: 1. poskytovanie dokladov potrebných na hodnotenie veci, v ktorej by Komisia chcela predložiť pripomienky (pozri bod 33); 2. zaslanie rozsudkov uplatňujúcich články 81 alebo 82 Zmluvy o ES a 3. úloha vnútroštátnych súdov v spojitosti s inšpekciou Komisie.

1. Zasielanie rozsudkov vnútroštátnych súdov uplatňujúcich články 81 alebo 82 Zmluvy o ES

37. V súlade s článkom 15 ods. 2 nariadenia členské štáty bez meškania po oznámení úplného písomného rozsudku stranám zašlú Komisii výtlačok tohto písomného rozsudku vnútroštátnych súdov týkajúceho sa uplatňovania článkov 81 alebo 82 Zmluvy o ES. Zaslanie vnútroštátnych rozsudkov týkajúcich sa uplatňovania článkov 81 alebo 82 Zmluvy o ES a výsledné informácie o konaní pred vnútroštátnym súdom umožnia Komisii najmä dozvedieť sa včas o veciach, pri ktorých môže byť vhodné predložiť pripomienky, ak jedna zo strán podá odvolanie proti rozsudku.

2. Úloha vnútroštátnych súdov v spojitosti s inšpekciou Komisie

38. Na záver treba uviesť, že vnútroštátne súdy môžu hrať úlohu v súvislosti s inšpekciou podnikov a združení podnikov Komisiou. Úloha vnútroštátnych súdov závisí od toho, či sa inšpekcie vykonávajú v obchodných priestoroch alebo v neobchodných priestoroch.
39. Čo sa týka inšpekcie obchodných priestorov, vnútroštátne predpisy môžu vyžadovať povolenie vnútroštátneho súdu na to, aby vnútroštátny orgán pre presadzovanie práva mohol pomáhať Komisii v prípade, ak príslušný podnik podá námietku. Toto povolenie môže byť požadované aj ako preventívne opatrenie. Keď sa vnútroštátny súd zaoberá žiadosťou, má právo skontrolovať, či rozhodnutie Komisie o inšpekcii je pravé a či navrhované donucovacie opatrenia nie sú svojvoľné alebo nadmerné, pričom zohľadňuje vecný obsah inšpekcie. Vnútroštátny súd môže pri kontrole primeranosti donucovacích opatrení požiadať Komisiu – priamo alebo prostredníctvom vnútroštátneho orgánu pre hospodársku súťaž – o podrobné vysvetlenie týkajúce sa najmä dôvodov Komisie pre podozrenie z porušenia článkov 81 a 82 Zmluvy o ES, ako aj závažnosti upodozrievaného porušenia a povahy zapojenia príslušného podniku⁽¹⁷⁾.
40. Pokiaľ ide o inšpekciu neobchodných priestorov, nariadenie vyžaduje povolenie vnútroštátneho súdu predtým, ako možno vykonať rozhodnutie Komisie, ktorým sa nariaďuje táto inšpekcia. V tom prípade môže vnútroštátny súd kontrolovať, či je rozhodnutie Komisie o inšpekcii pravé a či navrhované donucovanie opatrenia nie sú svojvoľné alebo nadmerné, pričom zohľadňuje najmä závažnosť podozrievaného porušenia, dôležitosť hľadaných dôkazov, zapojenie príslušného podniku a primeranú pravdepodobnosť, že účtovné knihy a záznamy týkajúce sa predmetu inšpekcie sa nachádzajú v priestoroch, pre ktoré sa žiada povolenie. Vnútroštátny súd môže požiadať Komisiu – priamo alebo prostredníctvom vnútroštátneho orgánu pre hospodársku súťaž – o podrobné vysvetlenie tých prvkov, ktoré sú potrebné, aby mohol vykonať kontrolu primeranosti plánovaných donucovacích opatrení⁽¹⁷⁾.
41. V oboch prípadoch uvedených v bodoch 39 a 40 nesmie vnútroštátny súd spochybníť právoplatnosť rozhodnutia Komisie ani nutnosť inšpekcie, ani nesmie žiadať, aby mu boli poskytnuté informácie z dokumentácie Komisie⁽¹⁷⁾. Povinnosť lojálnej spolupráce ďalej vyžaduje, aby vnútroštátny súd prijal rozhodnutie v primeranom časovom rámci, ktorý umožní Komisii účinne vykonať inšpekciu⁽¹⁷⁾.

IV. ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

42. Toto oznámenie sa vydáva s cieľom pomáhať vnútroštátnym súdom pri uplatňovaní článkov 81 a 82 Zmluvy o ES. Nie je záväzná pre vnútroštátne súdy, ani nemá vplyv na práva a povinnosti členských štátov EÚ a fyzických alebo právnických osôb podľa práva Spoločenstva.
43. Toto oznámenie nahrádza oznámenie z roku 1993 o spolupráci medzi vnútroštátnymi súdmi a Komisiou pri uplatňovaní článkov 85 a 86 Zmluvy o EHS⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁾ Pre kritériá na určenie, ktoré subjekty možno považovať za súdy alebo špecializované súdy v zmysle článku 234 Zmluvy o ES, pozri napríklad rozsudok z roku 2002 vo veci C-516/99, Schmid, Zb. s. I-4573, 34: „Súd zohľadňuje mnoho faktorov, napríklad či orgán je zriadený na základe zákona, či je stály, či jeho právomoc je záväzná, či jeho konanie je medzi stranami, či uplatňuje právne predpisy a či je nezávislý.“

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 zmluvy (Ú. v. ES L 1, 4.1.2003, s. 1).

⁽³⁾ Oznámenie o spolupráci v rámci siete orgánov pre hospodársku súťaž (Ú. v. EÚ C 101, 27.4.2004, s. 43). Na účely tohto oznámenia je „vnútroštátny orgán pre hospodársku súťaž“ orgán, ktorý je určený členským štátom v súlade s článkom 35 ods. 1 nariadenia.

⁽⁴⁾ Právomoc vnútroštátneho súdu závisí od vnútroštátnych, európskych a medzinárodných pravidiel upravujúcich právomoc. V tejto súvislosti možno pripomenúť, že nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 16.1.2001, s. 1) je uplatniteľné na všetky veci týkajúce sa hospodárskej súťaže občianskoprávnej alebo obchodnej povahy.

⁽⁵⁾ Pozri článok 6 nariadenia.

⁽⁶⁾ Pozri články 2 a 3 Zmluvy o ES, rozsudok z roku 1999 vo veci C-126/97, Eco Swiss, Zb. s. I-3055, 36; rozsudok z roku 1994 vo veci T-34/92, Fiatagri UK a New Holland Ford, Zb. s. II-905, 39, a rozsudok z roku 2000 vo veci T-128/98, Aéroports de Paris, Zb. s. II-3929, 241.

⁽⁷⁾ Spojené rozsudky z roku 1995 vo veci C-430/93 a C-431/93, van Schijndel, Zb. s. I-4705, 13 až 15 a 22.

- (⁸) Podľa poslednej vety odôvodnenia 8 nariadenia (ES) č. 1/2003 sa nariadenie neuplatňuje na vnútroštátne právne predpisy, ktoré ukladajú trestné sankcie fyzickým osobám, okrem prípadov, keď také sankcie sú prostriedkami, ktorými sa vynucuje od podnikov uplatňovanie súťažných pravidiel.
- (⁹) Rozsudok z roku 1992 vo veci T-24/90, *Automec*, Zb. s. II-2223, 85.
- (¹⁰) Pre ďalšie objasnenie pojmu vplyv na obchod pozri oznámenie týkajúce sa tejto otázky (Ú. v. EÚ C 101, 27.4.2004, s. 81).
- (¹¹) Článok 3 ods. 1 nariadenia.
- (¹²) Pozri tiež oznámenie o uplatňovaní článku 81 ods. 3 ES (Ú. v. EÚ C 101, 27.4.2004, s. 2).
- (¹³) Rozsudok z roku 1969 vo veci 14/68, *Walt Wilhelm*, Zb. s. 1, a spojené rozsudky z roku 1980 vo veci 253/78 a 1 až 3/79, *Giry a Guerlain*, Zb. s. 2327, 15 až 17.
- (¹⁴) Rozsudok z roku 1978 vo veci 106/77, *Simmenthal*, Zb. s. 629, 21, a rozsudok z roku 2003 vo veci C-198/01, *Consorzio Industrie Fiammiferi (CIF)*, Zb. s. 49.
- (¹⁵) Vnútroštátny súd môže byť napríklad požiadany, aby vykonal rozhodnutie Komisie prijaté podľa článkov 7 až 10, 23 a 24 nariadenia.
- (¹⁶) Pozri napr. rozsudok z roku 1989 vo veci 5/88, *Wachauf*, Zb. s. 2609, 19.
- (¹⁷) Spojené rozsudky z roku 1999 vo veci, *Bagnasco*, C-215/96 a C-216/96, Zb. s. I-135, 50.
- (¹⁸) Rozsudok z roku 1976 vo veci 63/75, *Fonderies Roubaix*, Zb. s. 111, 9 až 11, a rozsudok z roku 1991 vo veci C-234/89, *Delimitis*, Zb., s. I-935, 46.
- (¹⁹) K súbežnému alebo následnému uplatňovaniu predpisov ES v oblasti hospodárskej súťaže vnútroštátnymi súdmi a Komisiou pozri aj body 11 až 14.
- (²⁰) Rozsudok z roku 1989 vo veci 66/86, *Ahmed Saeed Flugreisen*, Zb. s. 803, 27, a rozsudok z roku 1991 vo veci C-234/89, *Delimitis*, Zb. s. I-935, 50. Zoznam usmernení, oznámení a nariadení Komisie v oblasti politiky hospodárskej súťaže, najmä nariadení uplatňujúcich článok 81 ods. 3 ES na určité kategórie dohôd, rozhodnutí alebo zosúladených postupov, je pripojený k tomuto oznámeniu. Pre rozhodnutia Komisie, ktorými sa uplatňujú články 81 a 82 ES (od roku 1964), pozri <http://www.europa.eu.int/comm/competition/antitrust/cases/>
- (²¹) Spojené rozsudky z roku 1995 vo veci C-319/93, *Dijkstra*, C-40/94 a C-224/94, Zb. s. I-4471, 32.
- (²²) O možnosti vnútroštátnych súdov žiadať Komisiu o stanovisko pozri ďalej body 27 až 30.
- (²³) O podávaní pripomienok pozri ďalej body 31 až 35.
- (²⁴) Rozsudok z roku 1978 vo veci 106/77, *Simmenthal*, Zb. s. 629, 14 a 15.
- (²⁵) Rozsudok z roku 1989 vo veci 68/88, *Komisia/Grécko*, Zb. s. 2965, 23 až 25.
- (²⁶) O náhrade škôd vo veci porušenia povinností podnikom pozri rozsudok z roku 2001 vo veci C-453/99, *Courage a Crehan*, Zb. s. 6297, 26 a 27. O náhrade škôd vo veci porušenia povinností členským štátom alebo orgánom, ktorý stelesňuje záujmy štátu, a o podmienkach tejto zodpovednosti štátu, pozri napr. spojené rozsudky z roku 1991 vo veci C-6/90 a C-9/90, *Francovich*, Zb. s. I-5357, 33 až 36; rozsudok z roku 1993 vo veci C-271/91, *Marshall v Southampton a South West Hampshire Area Health Authority*, Zb. s. I-4367, 30 a 34 až 35; spojené rozsudky z roku 1996 vo veci C-46/93 a C-48/93, *Brasserie du Pêcheur a Factortame*, Zb. s. I-1029; rozsudok z roku 1996 vo veci C-392/93, *British Telecommunications*, Zb. s. I-1631, 39 až 46 a spojené rozsudky z roku 1996 vo veci C-178/94, C-179/94 a C-188/94 až 190/94, *Dillenkofer*, Zb. s. I-4845, 22 až 26 a 72.
- (²⁷) Pozri napr. rozsudok z roku 1976 vo veci 33/76, *Rewe*, Zb. s. 1989, 5; rozsudok z roku 1976 vo veci 45/76, *Comet*, Zb. s. 2043, 12, a rozsudok z roku 1984 vo veci 79/83, *Harz*, Zb. s. 1921, 18 a 23.
- (²⁸) Pozri napr. rozsudok z roku 1976 vo veci 33/76, *Rewe*, Zb. s. 1989, 5; rozsudok z roku 1981 vo veci 158/80, *Rewe*, Zb. s. 1805, 44; rozsudok z roku 1983 vo veci 199/82, *San Giorgio*, Zb. s. 3595, 12, a rozsudok z roku 1998 vo veci C-231/96, *Edis*, Zb. s. I-4951, 36 a 37.
- (²⁹) Článok 11 ods. 6 v spojení s článkom 35 ods. 3 a 4 nariadenia zakazujú súbežné uplatňovanie článkov 81 alebo 82 ES Komisiou a vnútroštátnym súdom, len ak je vnútroštátny súd poverený funkciou vnútroštátneho orgánu pre hospodársku súťaž.
- (³⁰) Článok 16 ods. 1 nariadenia.
- (³¹) Komisia zverejní začatie konania na prijatie rozhodnutia podľa článku 7 až 10 nariadenia [pozri článok 2 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov 81 a 82 Zmluvy o založení ES (Ú. v. EÚ C 101, 27.4.2004)]. Začatie konania znamená podľa Súdneho dvora oficiálny akt Komisie, ktorý dokazuje jej úmysel prijať rozhodnutie (rozsudok z roku 1973 vo veci 48/72, *Brasserie de Haecht*, Zb. s. 77, 16).
- (³²) Rozsudok z roku 1991 vo veci, *Delimitis*, C-234/89, Zb. s. I-935, 53, a spojené rozsudky z roku 1995 vo veci C-319/93, C-40/94 a C-224/94, *Dijkstra*, Zb. s. I-4471, 34. K tejto otázke pozri ďalej bod 21 tohto oznámenia.
- (³³) Pozri článok 16 ods. 1 nariadenia, rozsudok z roku 1991 vo veci C-234/89, *Delimitis*, Zb. s. I-935, 47, a rozsudok z roku 2000 vo veci C-344/98, *Masterfoods*, Zb. s. I-11369, 51.
- (³⁴) Rozsudok z roku 1987 vo veci 314/85, *Foto-Frost*, Zb. s. 4199, 12 až 20.
- (³⁵) Pozri článok 16 ods. 1 nariadenia a rozsudok z roku 2000 vo veci C-344/98, *Masterfoods*, Zb. s. I-11369, 52 až 59.
- (³⁶) Rozsudok z roku 2000 vo veci C-344/98, *Masterfoods*, Zb. s., I-11369, 58.
- (³⁷) Rozsudok z roku 1990 vo veci C-2/88 *Imm, Zwartveld*, Zb. s. I-3365, 16 až 22, a rozsudok z roku 1991 vo veci C-234/89, *Delimitis*, I-935, 53.
- (³⁸) Rozsudok z roku 2002 vo veci C-94/00, *Roquette Frères*, Zb. s. 9011, 31.
- (³⁹) Pokiaľ ide o zlučiteľnosť týchto vnútroštátnych procesných predpisov so všeobecnými zásadami práva Spoločenstva, pozri body 9 a 10 tohto oznámenia.
- (⁴⁰) Pokiaľ ide o tieto povinnosti, pozri napr. body 23 až 26 tohto oznámenia.
- (⁴¹) Rozsudok z roku 1991 vo veci C-234/89, *Delimitis*, Zb. s. I-935, 53, a spojené rozsudky z roku 1995 vo veci C-319/93, C-40/94 a C-224/94, *Dijkstr*, Zb. s. I-4471, 34.
- (⁴²) Rozsudok z roku 1991 vo veci C-234/89, *Delimitis*, I-935, 53.

- (⁴³) Rozsudok z roku 1996 vo veci T-353/94, Postbank, Zb. s. II-921, 86 a 87, a rozsudok z roku 1985 vo veci 145/83, Adams, Zb. s. 3539, 34.
- (⁴⁴) Rozsudok z roku 1990 vo veci C-2/88, Zwartveld, Zb. s. I-4405, 10 a 11, a rozsudok z roku 1996 vo veci T-353/94, Postbank, Zb. s. II-921, 93.
- (⁴⁵) Rozsudok z roku 1990 vo veci C-2/88, Zwartveld, Zb. s. I-4405, 10 a 11; rozsudok z roku 2002 vo veci C-275/00, First a Franex, Zb. s. I-10943, 49, a rozsudok z roku 1996 vo veci T-353/94, Postbank, Zb. s. II-921, 93.
- (⁴⁶) Pozri bod 8 tohto oznámenia.
- (⁴⁷) Rozsudok z roku 1991 vo veci C-234/89, Delimitis, Zb. s. I-935, 53, a spojené rozsudky z roku 1995 vo veci C-319/93, C-40/94 a C-224/94, Dijkstra, Zb. s. I-4471, 34.
- (⁴⁸) Porovnaj s rozsudkom z roku 1982 vo veci 96/81, Komisia/Holandsko, Zb. s. 1791, 7, a rozsudkom z roku 1988 vo veci 272/86, Komisia/Grécko, Zb. s. 4875, 30.
- (⁴⁹) Podľa článku 15 ods. 4 nariadenia to nemá vplyv na širšie právomoci týkajúce sa odovzdávania pripomienok súdom prislúchajúce orgánom hospodárskej súťaže členských štátov podľa práva ich členského štátu.
- (⁵⁰) Pozri aj článok 28 ods. 2 nariadenia, ktorý zakazuje Komisii zverejňovať informácie, ktoré získala, a na ktoré sa vzťahuje služobné tajomstvo.
- (⁵¹) Spojené rozsudky z roku 1989 vo veci 46/87 a 227/88, Hoechst, Zb. s., 2859, 33. Pozri aj článok 15 ods. 3 nariadenia.
- (⁵²) Rozsudok z roku 1991 vo veci C-69/90, Komisia/Taliansko, Zb. s. 6011, 15.
- (⁵³) Článok 20 ods. 6 až 8 nariadenia a rozsudok z roku 2002 vo veci C-94/00, Roquette Frères, Zb. s. 9011.
- (⁵⁴) Článok 21 ods. 3 nariadenia.
- (⁵⁵) Rozsudok z roku 2002 vo veci C-94/00, Roquette Frères, Zb. s. 9011, 39 a 62 až 66.
- (⁵⁶) Pozri aj 91 a 92 tamže.
- (⁵⁷) Ú. v. ES C 39, 13.2.1993, s. 6.

PRÍLOHA

NARIADENIA, OZNÁMENIA A USMERNENIA KOMISIE O SKUPINOVEJ VÝNIMKE

Tento zoznam je dostupný a aktualizovaný na webovom sídle Generálneho riaditeľstva Európskej komisie pre hospodársku súťaž:

<http://europa.eu.int/comm/competition/antitrust/legislation/>

A. Predpisy, ktoré nie sú špecifické pre sektory

1. Oznámenia všeobecnej povahy

- Oznámenie o definícii relevantného trhu na účely práva hospodárskej súťaže Spoločenstva (Ú. v. ES C 372, 9.12.1997, s. 5).
- Oznámenie o dohodách menšieho významu, ktoré neobmedzujú významne hospodársku súťaž podľa článku 81 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva (*de minimis*) (Ú. v. ES C 368, 22.12.2001, s. 13).
- Oznámenie o pojme vplyv na obchod, ktorý je uvedený v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. EÚ C 101, 27.4.2004, s. 81).
- Usmernenia o uplatňovaní článku 81 ods. 3 Zmluvy (Ú. v. EÚ C 101, 27.4.2004, s. 2).

2. Vertikálne dohody

- Nariadenie (ES) č. 2790/1999 z 22. decembra 1999 o uplatňovaní článku 81 ods. 3 Zmluvy na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov (Ú. v. ES L 336, 29.12.1999, s. 21).
- Pokyny pre používanie vertikálnych obmedzení (Ú. v. ES C 291, 13.10.2000, s. 1).

3. Dohody o horizontálnej spolupráci

- Nariadenie (ES) č. 2658/2000 z 29. novembra 2000 o uplatňovaní článku 81 ods. 3 Zmluvy na kategórie dohôd o špecializácii (Ú. v. ES L 304, 5.12.2000, s. 3).
- Nariadenie (ES) č. 2659/2000 z 29. novembra 2000 o uplatňovaní článku 81 ods. 3 Zmluvy na kategórie dohôd o výskume a vývoji (Ú. v. ES L 304, 5.12.2000, s. 7).
- Pravidlá uplatňovania článku 81 Zmluvy o založení ES na dohody o horizontálnej spolupráci (Ú. v. ES C 3, 6.1.2001, s. 2).

4. Dohody o licenciách na prenos technológií

- Nariadenie (ES) č. 773/2004 z 27. apríla 2004 o uplatňovaní článku 81 ods. 3 zmluvy na kategórie dohôd o transfere technológií (Ú. v. EÚ L 123, 27.4.2004).
- Usmernenie o uplatňovaní článku 81 Zmluvy o ES na dohody o prenose technológií (Ú. v. EÚ C 101, 27.4.2004, s. 2).

B. Predpisy špecifické pre sektory

1. Poistenie

- Nariadenie (ES) č. 358/2003 z 27. februára 2003 o uplatňovaní článku 81 ods. 3 Zmluvy na určité kategórie dohôd, rozhodnutí a zosúladených postupov v sektore poisovníctva (Ú. v. EÚ L 53, 28.2.2003, s. 8).

2. Motorové vozidlá

- Nariadenie (ES) č. 1400/2002 z 31. júla 2002 o uplatňovaní článku 81 ods. 3 zmluvy na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel (Ú. v. ES L 203, 1.8.2002, s. 30).

3. Telekomunikačné a poštové služby

- Usmernenia o uplatňovaní pravidiel hospodárskej súťaže EHS v telekomunikačnom sektore (Ú. v. ES C 233, 6.9.1991, s. 2).
- Oznámenie o používaní pravidiel súťaže v odvetví pôšt a pri hodnotení niektorých štátnych opatrení týkajúcich sa poštových služieb (Ú. v. ES C 39, 6.2.1998, s. 2).
- Oznámenie o uplatňovaní pravidiel hospodárskej súťaže na prístupové dohody v telekomunikačnom sektore – rámec, relevantné trhy a princípy (Ú. v. ES C 265, 22.8.1998, s. 2).
- Usmernenie o analýze trhu a hodnotení významného vplyvu na trhu v regulačnom rámci Spoločenstva pre elektronické komunikačné siete a služby (Ú. v. ES C 165, 11.7.2002, s. 6).

4. Doprava

- Nariadenie (EEC) č. 1617/93 o uplatňovaní článku 81 ods. 3 zmluvy na niektoré kategórie dohôd a zosúladených postupov týkajúcich sa spoločného plánovania a koordinácie letových poriadkov, spoločnej prevádzky, konzultácií o osobných a nákladných tarífach pre pravidelnú leteckú dopravu a pridelovania prevádzkových intervalov na letiskách (Ú. v. ES L 155, 26.6.1993, s. 18).
 - Oznámenie o objasnení odporúčaní Komisie o uplatňovaní predpisov v oblasti hospodárskej súťaže na nové projekty dopravnej infraštruktúry (Ú. v. ES C 298, 30.9.1997, s. 5).
 - Nariadenie (ES) č. 823/2000 z 19. apríla 2000 o uplatnení článku 81 (3) zmluvy na určité kategórie dohôd, rozhodnutí a zosúladených postupov medzi linkovými prepravnými lodnými spoločnosťami (konzorciá) (Ú. v. ES L 100, 20.4.2000, s. 24).
-